

У извесној мери ова научно-фантастична проза Радована М. Јанковића је и развијена алегоријска прича о заснивању и гранању религијског па и политичког живота човековог.

Идејно добро постављена, широко драматуршког лука, а помало сценаријски крут у дијалозима, роман И БОГОВИ УМИРУ увешће у наш књижевни живот једног новог писца и афирмисати га у оној грани наше књижевности која, спрам светских искустава, још заснива свој идентитет. Због тога ову књигу ваља читати критичарски толерантно и са сасвим посебним, пасионираним усредсређењем, Награда, у виду порука знатне симболичке општости, верујем, неће изостати.

*Из рецензије
Милеше Аћимовића Ивкова*